

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 788/2025
01.07.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Светлане Томић Јокић, Александра Степановића и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Машом Денић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Игора Бабовића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Новом Саду К 1606/23 од 13.02.2024. године и Кв 567/24 од 04.03.2025. године, у седници већа одржаној дана 01.07.2025. године, већином гласова, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, као основан, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Игора Бабовића, па се **УКИДАЈУ** правноснажна решења Основног суда у Новом Саду К 1606/23 од 13.02.2024. године и Кв 567/24 од 04.03.2025. године и предмет враћа Основном суду у Новом Саду на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Основног суда у Новом Саду К 1606/23 од 13.02.2024. године обавезан је окривљени АА да накнади трошкове кривичног поступка оштећеном ББ, те да истом на име награде и нужних издатака пуномоћника, адвоката Војислава Милаковића, исплати износ од 97.488,00 динара, на рачун пуномоћника наведен у изреци решења, у року од три месеца од правноснажности решења, под претњом принудног извршења.

Решењем Основног суда у Новом Саду Кв 567/24 од 04.03.2025. године, на основу члана 262. став 3. ЗКП, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, изјављена против решења Основног суда у Новом Саду К 1606/23 од 13.02.2024. године.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Игор Бабовић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд донесе пресуду којом ће усвојити поднети захтев као основан и преиначити побијано другостепено решење, тако што ће пуномоћнику одштећеног досудити трошкове кривичног поступка на име заступања у складу са Тарифом о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, а браниоцу окривљеног досудити трошкове поступка по захтеву за заштиту законитости или укинути у целини другостепену одлуку и предмет вратити другостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет те је након оцене навода захтева, нашао:

Основано бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости, иако не нумерише, указује на повреду одредбе члана 441. став 4. ЗКП, наводима да је суд доношењем побијаних решења о трошковима кривичног поступка повредио закон и то одредбу Тарифног броја 8. став 2. у вези Тарифног броја 2. став 5. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката.

Из списка предмета произлази да је пресудом Основног суда у Новом Саду К 1606/23 од 20.11.2023. године, правноснажна дана 20.11.2023. године, окривљени АА оглашен кривим да је извршио кривично дело тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ, за које му је изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од једне године и истовремено одређено да се иста неће извршити уколико окривљени у року од четири године од правноснажности пресуде, не изврши ново кривично дело. Истом пресудом је између осталог окривљени обавезан да оштећеном накнади трошкове кривичног поступка, на име награде и нужних издатака његовог пуномоћника, адвоката Војислава Милаковића, о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем.

Након тога, Основни суд у Новом Саду је приликом доношења првостепене одлуке о трошковима кривичног поступка, а која је предмет захтева, у образложењу решења навео да имајући у виду висину запрећена казне за кривично дело из члана 121. став 1. КЗ, као и Тарифни број 8. став 2. и Тарифни број 2. став 5. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, адвокату припада за заступање оштећеног 50% награде од награде која припада адвокату за одбрану окривљеног, а која се увећава за по 50% од те награде за другу и сваку наредну појединчану процесну радњу, а које решење је потврђено другостепеном одлуком, која је такође предмет захтева за заштиту законитости.

Поступајући на наведени начин, по ставу Врховног суда, Основни суд у Новом Саду је побијаним решењима учинио повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП.

Чланом 11. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Сл. гласник РС“ бр.43/23), прописано је да судови и други органи када одлучују о трошковима поступка, примењују тарифу која важи у време доношења одлуке о трошковима поступка.

По оцени Врховног суда, нижестепени судови су у погледу начина обрачунавања предузетих процесних радњи и присуства браниоца испитивању више сведока, погрешно применили Тарифни број 8. став 2. у вези Тарифног броја 2. став 5. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката и то тако што је суд досудио тражени износ од 53.437,50 динара, на име присуства пуномоћника оштећеног приликом испитивања четири сведока пред ОЈТ у Новом Саду дана 16.03.2023. године, односно суд је погрешно применио Тарифу о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник РС“, број 43/23), која је ступила на снагу дана 03.06.2023.године. Ово из разлога што обрачунавање награде која припада пуномоћнику оштећеног за присуствовање и приступ процесним радњама – испитивање више сведока у току истог дана је различито прописано Тарифом о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката која је важила у време предузимања радњи, у односу на Тарифу која је била на снази у време доношења одлуке о трошковима.

Адвокатска тарифа се због забране повратног дејства не може применити на радње одбране и заступања обављене пре њеног ступања на снагу које нису биле тарифиране по ранијој адвокатској тарифи или нису тарифиране на исти начин или у истом проценту као и на другачији обрачун накнаде трошкова насталих у време важења раније адвокатске тарифе, нити на раније утврђене основе за обрачун награде за поједине поступке.

Сходно наведеном, а како је Тарифом о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, која је се примењује од 03.06.2023. године, прецизно прописан начин на који се обрачунава награда која припада адвокату за заступање оштећеног, за присуствовање предузимању више процесних радњи и децидно опредељено да се тај начин рачунања односи на радње које су предузете од стране истог органа и у току истог дана, који би резултирао већим износом од оног који је предвиђен Тарифом („Сл. гласник РС“ бр. 121/12) која је била на снази у време предузимања процесних радњи испитивање сведока, то Врховни суд, налази да одредба Тарифног броја 8. став 2. у вези Тарифног броја 2. став 5. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Сл. гласник РС“ бр. 43/23 од 26.05.2023. године), која се примењује од 03.06.2023. године није могла бити примењена приликом одлучивања о начину обрачунавања предузетих процесних радњи и присуства адвоката за заступање оштећеног приликом испитивања више сведока током истог дана пред пред ОЈТ у Нови Сад дана 16.03.2023. године.

Како је побијаним правноснажним решењима учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, а на шта се основано указује у поднетом захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, то је Врховни суд усвојио као основан захтев укинуо побијана решења Основног суда у Новом Саду К. 1606/23 од 13.02.2024. године и Кв.бр. 567/24 од 04.03.2025. године и предмет враћа Основном суду у Новом Саду на поновно одлучивање у смислу разлога изнетих у овој пресуди, при чему ће суд у поновном поступку отклонити повреду закона на коју му је указано овом пресудом, након чега ће бити у могућности да донесе правилну и на закону засновану одлуку за које ће дати јасне и аргументоване разлоге.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Маша Денић,с.р.

Председник већа-судија
Мирољуб Томић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић